

Пол Верлен

Залези

Посърнала, зората
безкрайните поля
на залеза с тъгата
заля.
На залеза тъгата
в гърдта ще подслоня,
ще доведе така тя
съня
И сънищата странни
вървят като слънца
сред пясъчни поляни,
с лица
на призраци приспани –
повел ги е на път
към пясъчни поляни
сънят.

КРАЙ

© 1994 Кирил Кадийски, превод от френски

Paul Verlaine
Soleils couchants, 1866

Набирание: NomaD

Издание: Пол Верлен. Поезия. Подбор и превод от френски Кирил Кадийски.
Издавателство „Нов Златогор“, София, 1994.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10775>]